

קוראי העיתונים של ישראל, שחיפשו בדאגה ידיעות על מצב בריאותו של משה שפירא ועל פשר ההתאבדות המסתורית של נחמיה ארגוב, הוטרדו במבול של ידיעות על היעלמו של ילד ירושלמי בשם יוסף כדורי. קול ישראל הודיע על החיפוש לא רק בחדשות, אלא גם בעיקר החדשות. סדרות שלמות של תמונות המראות שוטרים וקצינים בפוזות שונות של מאמץ, ירדו על העיתונים. עתונאים השוירים במשטרה דאגו לפרסמן במקום בולט, לפעמים בצורה תמונה למדי. החיפוש אחר הילד, שנמצא למחרת היום בריא ושלם בשוהה, במרחק חמש מאות צעדים מביתו הירושלמי, הפך למאורע לאומי.

מעטים ידעו את הסיבה להמולה המור: יחזקאל סתר החליט לנגן על מיתרי הלב של הקהל, כדי להחזיר את פופולריותו האבודה. הוראות חמורות נשלחו לכל משטרת הממשלה לתת פרסומת רעשנית ומקסימלית לכל מקרה של חיפוש ילדים — דבר הקורה בישראל כל שני וחמישי והפך לענין של סיגרה.

בקרוב תשמעו על ילדים אבודים רבים, ליגלג, השבוע קציני-משטרה, שסבר, כנראה,

היה שיעשה מעשה שיכבד את ראש-הממשלה ויחזק בשעה שזה היה מוטל על ערש דווקא מזועזע אחרי ההתנקשות בכנסת, וזקוק לו יותר מתמיד.

עצם הסיבה למעשה היתה תמונה למדי גם היא, לכבי אדם יציב וגברי כמורה, קצין שהיה מעורה בחתולות גורליות אשר נגעו בסיכון חייהם של אלפי אנשים. מאחר שהי צעזע לא מה, וגם לא נשקפה סכנה לחייו, לא היתה סיבה הגיונית כל שהיא למעשה נחפז. היה זה יותר הגיוני אילו היה נחמיה נשאר בחיים, מקדיש את מרצו לשיקומה של המשטרה — דבר שהיה קל למדי לאדם בעמדתו. עצם הנוק היה ממלא מבוטח. גם צורת גילו הגופה היתה מזוהה. נר-אחילו חששו חבריו של נחמיה מראש כי הוא עלול לבצע מעשה גורש, כי כאשר נעדר מן העבודה אחוזו מיד באמצעים קיצוניים — פקידים בכירים נשלחו לפרוץ לדירה, הוציקו מיד את הרמטכ"ל ומנהל המשטרה-הטחון.

הצד שאכזר. תעלומת מיתו של נחמיה ארגוב נקברה, מן הסתם, יחד עמו — כשם שנקברו אלפי הסודות האחרים שהיו שמורים בלבו. מאז עבר לשורות של ביג, ערב מלחמת-העצמאות, היה שותף לכל סודות המדינה. לא היו לו חיים מחוץ לתפקידו: אחרי שהתגרש מאשתו, רחש במשך שנים ארוכות אהבה נכזבת לאשה שנישאה בינתיים לאחר, בילה את שעותיו הפנויות בקפה כסיה.

רק פעם אחת היה קרע בינו לבין גיבורו: כשיד ביג לשדה-בוקר סירב נחמיה לרדת עמו, לאכזבת "הזקן". הוא נשאר במשך השנה ללא תפקיד אמיתי, גלגל חמישי ב-מנגנון, חיכה בחוסר-מעש שביג יחזור, כאשר בא הרגע הגדול, רצה ביג להחליפו תחילה באלחנן ישי, צעיר אחר מאנשי מפא"י, אך נאמנותו של ארגוב הכריעה גם הפעם את הכף; ביג לא יכול היה לחתור עליו.

כשהובא השבוע נחמיה ארגוב למנוחתו האחרונה, בבלויה שיעאה מלה-שומר י-קרית-שאל, מבלי לעבור את תלאיב, לא נמצא דויד בן-גוריון בין המלוים. לפי בקשה מיוחדת, הדפיסו כל העיתונים מה דורה מיוחדת כוונת בשביל ראש-הממשלה החולה, ממנה הוצאה ידיעה על מות ארגוב והוחלפה בחומר אחר. ביג, ששכב במיטתו עם חום, לא ידע כי צילו הנאמן התנתק סאליו לעולמים.

ידיעה אחת, שעברה בין קבוצת שומרי-הסוד בצמרת המדינה, יכלה להסביר את תעלומת ההתאבדות, וגם את הנסיון הקיצוני לשמור את הידיעה מעיני בן-גוריון. לפי ידיעה סנסציונית זו, ניהלו שניים מ-אנשי קבוצת-המנהלים אינטריגה ממושכת נגד ארגוב, כדי לסלק אותו מעמדת-המפתח שלו, שצימצמה את השפעתם. אחרי ששני המנהלים הצליחו לסלק את אהוד אבראל, גם הוא חבר חוג אנשי-הסוד של ביג, הודיעו בשבוע שעבר לנחמיה ארגוב כי הוא עומד להיות מועבר מתפקידו. לפי ידיעה זו, התיאש ארגוב כשקיבל את ההודעה, הוא נסע לתלאיב מהומם ושי-בור, גרם לתאונה אשר הגדישה את הסאה.

דת

ינדיה ישראל

אין כמו הנשיא יצחק בן-צבי, העמל מזה 40 שנה להוכיח כי השומרונים והקראים הם ישראלים אמיתיים. לכן לא היתה תמיהה בכך שבהתקרב שעת השבעתו, דרש בן-צבי להזמין לטכס, בין יתר ראשי ה-דתות בארץ, את עמנואל משה מסעודה מכפר-מצליח, ראש הקראים, ואח יפת צדקה מחולון, נשיא שומרוני ישראל.

אולם כשהנשיא עלה על דוכן היושב-ראש בכנסת, כדי להצהיר את הצהרת-האמונים שלו, וסגר מבדע למשקפיו את האולם, תמה לראות את שני מיועדיו יושבים בין השייכים הערבים והדרוזים, מאי חורו הכמרים הנוצריים, נידחים במרחק ניכר מנציג הדת היהודית, הרב הראשי יצחק רחמים נסים. לא היתה זאת טעות משי-דתית: הרב נסים פשוט התנה את השתתפותו בטכס בכך שלא ימצא בקירבה ראשי העדות הכופרות.

מעתה יצטרך הנשיא להמשיך בהקדירותיו, כדי להוכיח את יהדותם של הקראים וה-שומרונים. לידו יעמול מוכירו המרע, מאיר בניהו, בנו הבכור של הרב נסים.

• דבר גורם בשעתו לבדיחה. מאחר ששלישו של יעקוב דורי היה עזרא עומר, ושלישו של ביג היה נחמיה ארגוב, זוכר על תקופת עזרא ונחמיה. • את פרי מחקריו בשטח זה פירסם הנשיא בספרו ינדיה ישראל.

משלחת רשמית של ישראל תהיה נוכחת בדיוני ועידת נאט"ו, שתתכנס בעוד שבועיים בפאריס. אחרי שהובר סופית כי חלק מדיוני ארגון הברית הצפון-אטלנטית יוקדש לבעיות המרחב, נוצרה אפשרות כי נציגים ישראליים יצורפו לדיונים כמשקיפים בלבד.

אל תופתע מיריעות שיפוטנו לעתונות, כאילו ד"ר נחום גולדמן מסכים לתוכנית השלום של המערב, הכוללת קיצוץ גבולות ישראל. יהיה זה רק חלק מסמטה-החיות שינסה להחליש את גל

האהדה הפתאומית שנוצרה סביב תוכניתו המדינית של נשיא התנועה הציונית. בקרב הציבור בישראל, עמדתו של גולדמן, שהובעה במסגרת מצומצמת: אין לקבל קיצוצים ממשיים בשטחה של מדינת ישראל, אולם אסור לתת לתק-נייב ללעמוד כמכשול בפני הצעות-שלום רציניות.

סגן-אלוף משה יונת חצור יתפטר מתפקידו כקצין הכנסת. למרות הידיעות כי חצור ישאר בתפקיד, מני וגמור עם מספר רב של חברי נשיאות הכנסת, כי אחרי ההתנקשות וחליקייס שהתגלו בעקבותיה יש לשחרר את קצין הכנסת מתפקידו. חדעות מחולקות רק בקשר למועד ביצוע החלטה זו.

סיכסוך פנימי אחר שיעסיק את הכנסת: טענות בלפי ח"כ חרות יוסף שופמן, שחיה חבר המשלחת הפרלמנטרית שביקרה בארצות הרוס-אמריקה, יואשם עלידי חבריו למשלחת כי ניצל את שליחתו חלל-ישראלית לטובת עניינים מצומצמים של תנועת החרות. לעומת זאת יטען שופמן כי חזקא פעילות זו הוסיפה כבוד למשלחת, שלא זכתה לגילויי-אהדה נלהבים ביותר בסיוורה.

ישראל תמשיך אליה בשבועות הקרובים מספר רב של ראשי הכנסיות השונות של ארצות הברית. תהיה זו אחת התוצאות הראשונות של פעולותיו בשטח זה של ציר ישראל החדש בושינגטון. יעקב הרצוג, בנו טול הרב הראשי של ישראל, שם דגש מיוחד על פניולת-הסברה בקרב הכמירה הנוצרית, מקווה לרתום אותה לטובת ישראל.

בקרב תשמעו על הצעתו של שר המשפטים מנחם רוזן, לדחות את מועד הבחירות לכנסת הרביעית בכמה חודשים. השר סבור כי יולי הוא חודש חם במיוחד, יכביד על ניהול הבחירות ויגרם ביזבוז כוחות של עסקני המפלגות.

יתכן כי גם הלבנון תצחיר על שינוי-עמדה כלפי דוקטרינת אייזנהאור. אחרי שהמלך סעוד הודיע על ביטול הצטרפותו לדוקטרינה, והמסבר התורכי-סורי הסתיים בהתבססות סובייטית מוחלטת בסוריה, עשויה ממשלת הלבנון להכריז כי היא מחכימה לדוקטרינה רק במידה שהיא עוסקת יחידה כלכלי ובהעלאת רמת המחיה בארצות המרחב. אשר למחנה אנטי-קומוניסטי פעיל, תודיע הלבנון כי אינה מתכננת ליסול בו חלק.

העליה ההמונית הבאה תבוא מפרס. אחרי שנחגלו שם כמה אלפי יהודים המוכנים לעליה, ח-כרת עתה החיכוות היהודית מסיי-תיבלה מייחדים להבאתם המאורגנת ארצה.

בשורה משמחת למשתממי מסי-הכנסת: בשנת העשור ייבלו חנינה, יוכלו להצחיר על חון שחור, תמירת כופר חד-פעמי.

המסחר עם תורכיה שוב מתקרב למבוך. בעוד שהתורכים ניצלו עד תומה את מיכסת-האשראי הישראלית, ולקחו בעיקר סחורות בהן מפסידה ישראל מטבע חוץ, הרי התורכים אינם שולחים לישראל את כמות הסחורות שנקברה בחתכת, שכדאי להם יותר לשלחה לארצות אחרות.

נכסי חברת "של" בישראל יימכרו חלקים חלקים. חלק-הארי יימכר למיליונר האנגלי אייזיק וולפסון, שישלם עבורו במסעב חוץ, הממשלה, שלא רצתה במכירת החברה לסולל-בונה, כי במקרה כזה היתה צריכה לכסות את הסכום במטבע חוץ, תצטרך בכל זאת לגייס את מסבע-החוץ עבור החלק שהמיליונר האנגלי אינו רוצה לקנותו.

לא מן הנמנע כי סגל התביעה המשתתף במשפטי חמתי תרת יחלף.

שינויים קלים יחולו בסגל הקונסוליה הישראלית בנייר יורק. משה ריבלין, המכתן קונסול לפניני חסברה, יחזור ארצה ויעבור במשרד החוץ בירושלים. במקומו יתמנה מתתיהו אדלר, איש חפועל חמורתי, מנהל המחלקה למועצות אזוריות במשרד פנים.

איש אחר של הפועל המזרחי, עורר-הדין יעקב בלומברג מתלאיב, יוצע עלידי מפלגתו כציר ישראל בשווייץ, במקומו של ד"ר ישעיהו אביעד המנוח. מיני זה לא יאוסר. מאחר שגולדה מאיר מסרבת לחכיר בחזקתיהן של מפלגות על מקום כהונה כלשהו בשורות החוץ.

אפשר לצפות לשורה של גילויי איימורים ומעילות בכמה ממפעלי ההסתדרות. חגילויים, שהיו בחיף קטן ויגעו בפרשות לא חשוכות ביותר, יבואו בעיקר מקב סכסיסים פנימיים בין נציגי מפא"י לבין נציגי מפ"ם, אחדות-העבודה והפועל הציוני בחדע הפועל של ההסתדרות.

נחמיה ארגוב מאחורי חזקן חרטה — על מה?

כי יש למשטרה גם תפקידים אחרים, מלבד רדיפת הפרסומות.

אחד-אפס

נהג המשאית שמואל סגל מיהר לחזור לביתו, אחרי יום עבודה קשה. משום כך לא היה סובלני ביותר כשקילומטרים אחדים לפני תלאיב, נעצר עלידי שוטר תנועה רוכב-אופנוע. השוטר סען כי סגל לא הוציא יד כחוק, כדי לסמן את פנייתו בסיבוב הקודם.

"אדוני השוטר, אתה טועה," השיב סגל לשוטר, שסעק כבר בכתיבת הרויחו: "הי-צאתי את היד."

השוטר הפסיק את הכתיבה. החיכוות הת-חמם יותר ויותר. סגל נעשה חוקפני: "אתה משקר, אתה אפס בשבילי!"

סבלנותו של השוטר פקעה. הוא עצר את סגל, הביא אותו למשרדו ענף התנועה של משטרת תלאיב, האשימו בהעלבת שר-טר בעת מילוי תפקידו.

ככרים במשטרה. בבית-משפט ה-שלום, לשם הובא השבוע, הודה סגל באשמה. אולם כשנשאל עלידי השופט דב (חמשן מעבר לדף)